

Thomas Nilsen

Når reinen kom som en bred grå strøm ut til Gisundet, drevet av en lang rekke gjetere og gneldrene hunder, var det et mektig syn. Og det var vesentlig én manns eiendom.

Ved århundreskiftet var det Thomas Nilsen som eide det aller meste av den reinen som ble flyttet over til Finnsnesområdet. Han eide på titusener av dyr og var etter den tidens forhold en styrtrik mann. Velstående ville han forresten vært etter våre dagers forhold også.

Omkring 1908 var var imidlertid Thomas Nilsen blitt så gammel at han ikke så lett kunne følge med på de lange vandringene mellom Nord-Sverige og Senja. Sønnene Ole og Johan hadde overtatt og delt på oppgaven som ”pater familias”, og Thomas nøt opium i gårdene rundt i Lenvik og i Sørreisa. Samene hadde gjort avtaler med en rekke bønder om at Thomas skulle få bo mot god betaling — Det vil si at det var bare om vinteren at han bodde på gårdene. Så snart raidene kom om våren var han på plass og fulgte med over til Senja.

Thomas Nilsen var en usedvanlig, snill gammel mann og populariteten blandt ungene var stor. Alle ungene var glad i ham og så fram til at han skulle komme for da ble det et utall av spennende historier å høre. Dessuten hadde Thomas glede av å lære ungene samisk, og det var ikke rent få som lærte de første famlende ord av dette underlige språket fra ham.

Thomas Nilsen ble gammel og døde i Sørreisa, omkring 1920.